

og det er desværre noget, der vil medføre mere bureaukrati og ikke regelforenkling, som var det, vi gik efter alle sammen. Det er f.eks. i forbindelse med spørgsmål omkring aktivering og hvilke personer, der skal aktiveres i fremtiden.

Der har vi haft sådan i dagpengeperioden, at vi har haft timeopgørelse. Og der er vi enige om, at vi skal have en ensartet opgørelse hele perioden igennem, og det får vi nu, fordi vi går over til ugeopgørelse. I Danmark har vi en række folk, der har en løsere tilknytning til arbejdet, men alligevel har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet i form af havnearbejdere, løsarbejdere, pædagoger, restaurationspersonale osv. Der står vi altså nu i den situation, at selv om de har en fast tilknytning til en arbejdsgiver, så mener regeringen, at de skal aktiveres.

Det har aldrig været Socialdemokratiets hensigt, at man skal aktivere folk, der har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg sådan set gerne have, om beskæftigelsesministeren vil komme op på talerstolen under de her forhandlinger og tilkendegive, at det ej heller er regeringens hensigt, at man aktiverer folk, der har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det kan løses på mange forskellige måder. Vi har også fået forslag udefra til, hvordan det her problem kan løses. Man kunne have fortsat med en timeopgørelse i dagpengeperioden. Det ville være uhensigtsmæssigt. Vi kunne have fortsat en timeopgørelse i hele dagpengesystemet. Det kunne løse problemet og medføre den samme regelforenkling, som vi alle sammen går efter.

Man kunne også gøre det sådan, at man sagde, at det udelukkende var de regionale arbejdsmarkedsråd, der vurderede, om man skulle aktivere en person, der en eller to dage om ugen har tilknytning til én bestemt arbejdsgiver. Men regeringen har nu meddelt efter pres, at man vil fastholde de gamle regler om, at folk, der har mindre end 20 timer, skal aktiveres. Jeg vil blive meget glad for at få et tilsagn fra beskæftigelsesministeren om, at man er meget opmærksom på det her problem.

På de tre felter, som jeg vil tale om her, vil vi sådan set hjælpe regeringen med ikke at blive til grin, for det kan den sagtens blive, hvis den efterfølgende kommer i den situation, at den skal til at justere reglerne. Nu, når vi godt ved, at der er et problem, er det bedre at lytte til os inden. Det er jo sådan set derfor, vi har lovbehandlingen.

En anden ting, som medfører et stort bureaukrati, er, at regeringen har ønsket, at det, man

kaldet negative hændelser, altså hvor arbejdsformidlingen mener, at der er et forhold, der skal kigges på, hvilket man så gør i a-kassen og vurderer, om det rummer nogen problemer i forhold til rådigheden, fremover skal sendes ind til Arbejdsdirektoratet. Det er vi vel vidende om, og vi ved også, at størrelsesordenen er en 4.000-5.000. Det var oplyst under forhandlingerne. Det, man ikke oplyste os om, var, at det bureaukrati vil medføre 16 hele årsværk ekstra i Arbejdsmarkedsdirektoratet.

Det er selvfølgelig godt for beskæftigelsen, men jeg var ikke lige klar over, at det var det, regeringen gik efter: At øge den offentlige administration og ansætte folk til kontrol. Jeg troede, det drejede sig om at få ansat nogle ude i det private erhvervsliv, men jeg kan så forstå, at det ikke lige er den vej, det går rundt.

Jeg var meget glad for det tilsagn, jeg fik fra ministeren under førstebehandlingen om, at hvis det var sådan, at der ikke var grundlag for at opretholde den ordening, så var man meget parat til at fjerne de 16 årsværk igen. Det vil vi gerne give tilslutning til.

En anden ting, der har været fremme i debatten, har været spørgsmålet omkring den såkaldt CV-bank. Det er et værktøj, som vi selv, hvis vi havde haft regeringsmagten, også ville have gennemført. Det er et værktøj, der vil hjælpe folk, der både er arbejdsløse og i beskæftigelse, til at få hurtigere tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er også en fordel for arbejdsgiverne og alle de aktører, der er på området, at der er en fælles databank, hvor folks kvalifikationer ligger, så man hurtigt kan søge på dem.

Kl. 10.40

Det, der er spørgsmålet, er, hvor hurtigt sådan noget kan træde i kraft. Vi ved, at der er 645.000 samtaler, der skal foretages inden for kort tid. Og hvor lang tid skal man bruge til at taste sit CV ind på en computer? Hvor meget tid skal der til selv for erfarne folk? Måske en halv time til tre kvarter. Og det siger sig selv, at der vil være nogle, der aldrig har set en computer før, som skal have hjælp til det. Det er altså et ret omfattende arbejde, der skal være her.

Derfor vil vi gerne foreslå her i dag, at ministeren overvejer, om man kunne sige, at i stedet for, at det skal træde i kraft i løbet af en måned, så skal det først træde i kraft den 1. juli. For her står altså også noget med, at noget, vi er fuldstændig enige om, noget, som kan blive en meget, meget stor hjælp, kan risikere at blive vendt til noget negativt, fordi man har travlt med at